

§ 3.

Mimořádné přídavky, diety a jiné výhody, jež se poskytují všem státním úředníkům dle hodnotných tříd nebo podle výše jejich služebních platů, přiznávají se vysokoškolským asistentům a konstrukterům stejným obnosem jako ostatním státním úředníkům požívajícím téhož platu, osobní a dvouleté přídavky v to čítajíce.

§ 4.

Stal-li se asistent nebo konstrukter trvale neschopným výdělkem úrazem nebo onemocněním při vykonávání služby, má nárok na invalidní rentu ve výši poslední remunerace bez osobního přídavku. Při částečné invaliditě buď použito klíče úrazové pojišťovny. V případě smrti asistenta nebo konstruktera mají pozůstalí nárok na zaopatřovací požitky podle ustanovení platných pro onu hodnotní třídu, jejíhož platu asistent v okamžiku smrti požíval, u plně kvalifikovaných podle § 1 min. nařízení ze dne 1. ledna 1897, z. ř. č. 9, nejméně však podle IX. hodnotní třídy. Za okolností zvláštního zřetele hodných může správa školská vyměřiti podle návrhu příslušného profesorského sboru tyto invalidní a zaopatřovací požitky obnosem vyšším.

§ 5.

Asistentům a konstrukterům, kteří přestupují do jiné státní služby, započítá se služební doba na vysoké škole od nabytí plně kvalifikace plně do postupu a pense, služební doba s kvalifikací neúplnou pouze do pense. Při tom nebudiž jim vyměřeno v nové státní službě služné menší než byly ony požitky, jichž požívali posledně jako asistenti nebo konstrukteři podle § 1 tohoto zákona, věty 1. a 2.

§ 6.

Pro nabytí zvýšené remunerace jest rozhodno ustanovení podle § 1 min. nař. ze dne 1. ledna 1897, z. ř. č. 9, ať se stalo před působností tohoto zákona nebo později. K návrhu profesorského sboru lze však přihlížeti i ke služební době před tímto ustanovením, pokud podmínky § 1 onoho nařízení byly skutečně splněny.

§ 7.

Zákon tento nabývá účinnosti od 1. dubna 1919 a provedením jeho pověřují se ministr školství a národní osvěty a ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

v zastoupení ministerského předsedy.

Dr. Rašín v. r.

Habrman v. r.

Čís. 199.

Zákon ze dne 8. dubna 1919**o organizaci péče o válečné poškozence.**

Z usnesení Národního shromáždění vydávají se tato ustanovení:

§ 1.

Válečnými poškozenými podle tohoto zákona jsou:

- a) invalidé, t. j. státní občané Československé republiky, jichž pracovní schopnost byla dočasně nebo trvale snížena, nebo kteří jí úplně pozbyli a to pro poranění nebo nemoc získanou nebo zhoršenou
 1. ve službě vojenské;
 2. při vojenských úkonech, k nimž byli povoláni podle zákona ze dne 12. prosince 1912, z. ř. č. 236, anebo jako železniční zřízenci;
 3. v zajetí;
- b) příslušníci osob, uvedených pod lit. a), na jejichž výživu jsou tyto osoby po zákonu povinny přispívat;
- c) pozůstalí po zemřelých nebo nezvěstných osobách, uvedených pod lit. a), na jejichž výživu tyto osoby za života byly po zákonu povinny přispívat.

§ 2.

Právní nároky a povinnosti válečných poškozených budou upraveny zvláštním zákonem.

§ 3.

Ministru sociální péče se ukládá, aby zejména:

1. sepsal osoby v § 1 jmenované a vedl je dále v patrnosti,
2. zjistil sociálně-lékařskými prohlídkami stupeň ztráty pracovní schopnosti osob, uvedených v § 1, lit. a), zvláštní komisí, jejíž složení bude stanoveno nařízením,
3. vyměřil a vyplácel válečným poškozeným důchody,
4. pečoval o výcvik a školení invalidů,
5. opatřoval jim dodatečné prothesy,
6. napomáhal k tomu, aby se invalidé samostatně mohli živiti,
7. dozíral na činnost ve prospěch válečných poškozených, vykonávanou jinými osobami a orgány.

§ 4.

Ministr sociální péče se zmocňuje, aby k uvedenému účelu zřídil pro Čechy, pro Moravu se Slezskem a pro Slovensko zemské úřady pro

pěči o válečné poškozence a potřebný počet úřadů okresních, jejichž organizace a působnost bude upravena nařízením. Ministr sociální péče se zmocňuje, aby jednotlivé úkony péče o válečné poškozence uložil nařízením také jiným orgánům veřejným, po případě ve shodě s účastnými ministry.

§ 5.

Ministr sociální péče se zmocňuje, aby smluvil s jinými státy, že příslušníci jejich, bydlící v území Československé republiky budou účastní péče podle tohoto zákona, budou-li zdejšími státními příslušníky, bydlícím v jejich území, přiznány obdobné výhody.

§ 6.

Obce jsou povinny spolupůsobiti při provádění tohoto zákona.

§ 7.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 8.

Ministru sociální péče se ukládá, aby jej provedl, dohodna se s ministry vnitra, Národní obrany, financí, školství a národní osvěty, a zdravotnictví a tělesné výchovy.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zastoupení minist. předsedy.
Dr. Winter v. r.

Čís. 200.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 14. dubna 1919**

o prodloužení lhůty pro soupis mincovaného i nezpracovaného zlata, stříbra, zlatých a stříbrných mincí a cizozemských papírových peněz.

Na základě zmocňovacího zákona ze dne 25. února 1919, čís. 84 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

§ 1.

Lhůta stanovená v § 4 nařízení ze dne 19. března 1919, čís. 141 Sb. z. a n., pro soupis mincovaného i nezpracovaného zlata, stříbra, zlatých a stříbrných mincí a cizozemských papírových peněz se prodlužuje do konce dubna 1919.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a výkon ukládá se ministru financí.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.	Dr. Soukup v. r.
Dr. Stránský v. r.	Dr. Vrbenský v. r.
Habrman v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Zahradník v. r.	Dr. Winter v. r.
	Dr. Hruban v. r.

Čís. 201.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 14. dubna 1919**

**o prodloužení lhůty pro soupis a označení
cenných papírů.**

Na základě zmocňovacího zákona ze dne 25. února 1919, č. 84 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

§ 1.

Lhůta stanovená v § 5, odst. 1. nařízení ze dne 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n., pro soupis a označení cenných papírů se prodlužuje do 10. května 1919.

§ 2.

Nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a výkon ukládá se ministru financí.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.	Dr. Soukup v. r.
Dr. Stránský v. r.	Dr. Vrbenský v. r.
Habrman v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Zahradník v. r.	Dr. Hruban v. r.
	Dr. Winter v. r.